

1) Nie przyjmując niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby odpady złożone na składowisku w Castelliri (Frosinone) (Włochy) były odzyskiwane lub unieszkodliwiane bez zagrożenia zdrowiu ludzkiemu i bez stosowania procesów lub metod, które mogłyby szkodzić środowisku naturalnemu oraz nie przyjmując niezbędnych uregulowań, aby posiadacz odpadów złożonych na tym składowisku przekazał je prywatnemu lub publicznemu punktowi zbierania odpadów lub przedsiębiorstwu, które wykonuje czynności wymienione w załącznikach II A lub II B dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. lub odzyskiwał lub unieszkodliwiał je na własną rękę, Republika Włochy uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 i 8 tej dyrektywy.

2) Republika Włochy zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 305 z 7.12.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(piątej izby)

z dnia 9 września 2004 r.

w sprawie C-383/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Środowisko naturalne — Gospodarka odpadami — Składowiska w Rodano — Dyrektywa 75/442/EWG zmieniona dyrektywą 91/156/EWG — art. 4 i 8)

(2004/C 262/11)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-383/02 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom Państwa w trybie art. 226 WE, wniesioną dnia 24 października 2002 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: M. Konstantinidis i R. Amorosi) przeciwko Republice Włoskiej (pełnomocnik: I. M. Braguglia, wspierany przez M. Fiorillego), Trybunał (piąta izba), w składzie C. Gulmann, prezes izby, S. von Bahr i R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał dnia 7 września 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

1) Nie przyjmując niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby odpady złożone na składowiskach w Rodano (Mediolan) (Włochy) były odzyskiwane lub unieszkodliwiane bez zagrożenia zdrowiu

ludzkiemu i bez stosowania procesów lub metod, które mogłyby szkodzić środowisku naturalnemu oraz nie przyjmując niezbędnych uregulowań, aby posiadacz odpadów złożonych na tych składowiskach przekazał je prywatnemu lub publicznemu punktowi zbierania odpadów lub przedsiębiorstwu, które wykonuje czynności wymienione w załącznikach II A lub II B dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. lub odzyskiwał lub unieszkodliwiał je na własną rękę, Republika Włochy uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 i 8 tej dyrektywy.

2) Republika Włochy zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 305 z 7.12.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 9 września 2004 r.

w sprawie C-397/02 (wniosek Cour d'appel de Bruxelles o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Clinique La Ramée ASBL, Winterthur Europe Assurance SA przeciwko Jean-Pierre'owi Riehlowi, Radzie Unii Europejskiej (¹)

(Urzednicy — Świadczenia socjalne — Wstąpienie Wspólnot w prawa urzednika w stosunku do strony trzeciej odpowiedzialnej za zdarzenie wywołujące szkodę)

(2004/C 262/12)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-397/02, której przedmiotem jest wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na mocy art. 234 WE, wniesiony przez Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) orzeczeniem z dnia 6 listopada 2002 r. i wpisany do rejestru Trybunału w dniu 11 listopada 2002 r. w ramach sporu zawisłego przed tym sądem między: Clinique La Ramée ASBL, Winterthur Europe Assurance SA przeciwko Jean-Pierre'owi Riehlowi, Radą Unii Europejskiej, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, A. Rosas i S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta i K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 9 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

Art. 85a rozporządzenia Rady (EWG, EURATOM, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającego regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz ustanawiającego specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji, zmienionego przez rozporządzenie Rady (EWWiS, EWG, Euratom) nr 2799/85 z dnia 27 września 1985 r. powinien być interpretowany w ten sposób, iż nie przyznaje on Wspólnotom prawa do uzyskania od strony trzeciej – odpowiedzialnej za śmierć urzędnika – zwrotu całej kwoty renty rodzinnej wypłaconej pozostającemu przy życiu małżonkowi na podstawie art. 79 i 79a tego regulaminu, podczas gdy ustawa mająca zastosowanie do wiarygodności o odszkodowanie przewiduje, że prawo do renty rodzinnej nie ma związku z zobowiązaniem sprawcy czynu niedozwolonego do naprawy całej szkody i gdy szkoda, jaką poniósł pozostający przy życiu małżonek na skutek utraty dochodów swojej zmarłej żony, jest niższa od renty rodzinnej, która jest mu wypłacana.

(¹) Dz.U. C 7 z 11.1.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 9 listopada 2004 r.

w sprawie C-417/02 (wniosek Finanzgericht Düsseldorf o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej. (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 85/384/EWG — Uznanie dyplomów architektów — Procedura dokonania wpisu przed grecką izbą techniczną (Techniko Epimelitirio Elladas) — Obowiązek przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego, że określony tytuł objęty jest systemem wzajemnego uznania)

(2004/C 262/13)

(Język postępowania: grecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w Zbiorze Orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości)

W sprawie C – 417/02, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: M. Patakia) przeciwko Republice Greckiej (pełnomocnik: E. Skandalou), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie uchybienia, wniesioną do Trybunału na mocy artykułu 226 WE w dniu 19 listopada 2002 r., Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas, S. von Bahr, K. Lenaerts i K. Schieman (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 9 listopada 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Wydając i utrzymując w mocy przepis art. 3 ust. 1 lit. c) Dekretu Prezydenckiego nr 107/1993 z dnia 22 marca 1993 r. oraz toleując, że Techniko Epimelitirio Elladas (grecka izba techniczna), w której wpis stanowi warunek konieczny dla wykonywania zawodu architekta w Grecji działa z istotnym opóźnieniem przy rozpoznawaniu wniosków i dokonywaniu wpisu obywateli wspólnotowych, posiadaczy dyplomów wydanych w innych państwach podlegających uznaniu w świetle dyrektywy Rady 85/384/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i świadczenia usług, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wspomnianej dyrektywy.

2) Republika Grecka ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 19 z 25.1.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 7 września 2004 r.

w sprawie 456/02 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym Tribunal du travail de Bruxelles): Michel Trojani przeciwko Centre public d'aide sociale de Bruxelles (CPAS) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Obywatelstwo Unii Europejskiej — Prawo pobytu — Dyrektywa 90/364/EWG — Ograniczenia i warunki — Osoba pracująca w schronisku w zamian za korzyści w naturze — Prawo do świadczeń pomocy społecznej)

(2004/C 262/14)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie 456/02, mającej za przedmiot skierowany do Trybunału na mocy art. 234 WE, przez Tribunal du travail de Bruxelles (sąd pracy w Brukseli, Belgia), wniosek o wydanie, w ramach sporu zawisłego przed tym sądem między Michelem Trojanem a Centre public d'aide sociale de Bruxelles (CPAS), orzeczenia w trybie prejudycjalnym, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissechet i J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), prezesi izb, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr i K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, wydał w dniu 7 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco: